

מ"ת 51374/02 - מדינת ישראל נגד אבירן בן חמו, אייל גל, אברהם לסרוי, רחל לסרוי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 17-02-51374 מדינת ישראל נ' בן חמו(עוצר)
תיק חיצוני: 60700/2017
לפני כבוד השופטת איילת השחרר ביטון פרלה
המבקשת מדינת ישראל
נגד
1. אבירן בן חמו (עוצר) 2. אייל גל 3. אברהם לסרוי 4. רחל
המשיבים
לסרוי

החלטה

לפני עתירת המבקשת להורות על חילוט ערבות המשיבים, שניתנו להבטחת תנאי שחרור המשיב 1 מעוצר.

רקע עובדתי:

1. ביום 17.2.17 הוגש נגד המשיב 1, בהיותו במעוצר, כתב אישום ובקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. כתב האישום ייחס למשיב 1 החזקת סמ מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) וכן החזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 8.2.17, החזיק המשיב 1 בתוך ארון, מחוץ לדלת הדירה שבה התגורר עם בני משפחתו, סמ מסוכן מסווג קוקאין במשקל כולל של 27.98 גרם נטו, שהחלק מהכמות מוחולקת ל-21 אריזות (להלן: ההליך העיקרי).

2. ביום 27.3.17 החליט כב' השופט אריאלי בבקשת למעצר המשיב 1 עד לתום הלि�י ההליך העיקרי על שחררו של המשיב, בין היתר, בתנאים הבאים: שהיה בחלופת מעצר בבית הסבים - המשיבים 3 ו-4, שבעכו, תוך הבירה כי אסור למשיב 1 לצאת ממוקם החלופה במשך כל שעות היממה, אלא לדינום במשפטו, לפגישות עם שירות המבחן ולפגישות במשרדי בא-כוחו - זאת בפיקוח צמוד של אחד המפקחים; פיקוח בכל עת של המשיבים 3 ו-4 וחבר משפחה - הוא המשיב 2, תוך הבירה כי נדרש שהות של לפחות אחד מהמשיבים 4-2 בכל עת ודיווח מיידי מצדם, אם המשיב 1 יפר תנאי מתנאי השחרור (להלן: החלטת השחרור). עוד צוין בהחלטת השחרור כי אם המשיב 1 יעמוד בתנאי השחרור ולא תירשמנה הפרות כלשהן עד ליום 30.4.17, כפי שבפועל ארע, יוכל המשיב 1 לצאת ממוקם החלופה בכל יום בין השעות 09:00-11:00 ובין השעות 17:00-19:00, בלבד שהוא מלאה בכל עת במפקח ובתחומי העיר עכו בלבד.

כב' השופט אריאלי הורה, בהחלטת השחרור, כי לצורך הבטחת התנאים, יפקוד המשיב 1 בקופת בית המשפט סך

15,000 ₪ (להלן: העירבן העצמי) וחתום על התcheinות עצמית בסך 30,000 ₪ (להלן: התcheinות עצמית) וכל אחד מהמשיבים 4-2 יחתום על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪ (להלן: ערבות צד ג').

יובהר כי עובר להחלטת השחרור, ביום 26.3.18 נכח המשיבים בדיון, שהתקיים לעניין מעצרו של המשיב 1, ומשיבים 2-4 העידו על נכונותם לשמש כמפתחים; כל אחד מהם הצהיר כי הוא מבין את תפקידו כמפתח לרבות הדרישה כי בכל עת ימצא אחד מהמפתחים עם המשיב 1 וכן מבין את חובתו להודיע על כל יציאה ממוקם החלופה שהיא בנגדו לתנאי השחרור ומוקן לחתום על ערבות צד ג' (ראו עמ' 14-15 לפרט').

4. ביום 13.6.17, בהסכמה הצדדים, הוועתק מקום החלופה לכתובת החדשה של מגורי המשיבים 3-4 מעכו לנראה, תוך הורתת תנאי השחרור על כנמ' בשינויים המחייבים.

ביום 27.9.17 בעקבות בקשה מצד המשיב 1, שניתה כב' השופטת לאופר מתנאי החלופה, כך שהותר למשיב 1 לצאת ממוקם החלופה מיידי יומם בין השעות 13:00-10:00 ובין השעות 17:00-21:00 בליווי אחד המפתחים.

ביום 15.2.18 בעקבות בקשה נוספת מצד המשיב 1, שניתה כב' השופטת לאופר מתנאי החלופה כך שהותר למשיב 1 לצאת ממוקם החלופה מיידי יומם, למעט יום שבת, בין השעות 08:00-00:00 ללא פיקוח של מי מהמפתחים, לצורך התאזרחות ולשם חיפוש אחר מקום עבודה.

5. ביום 24.1.18 וביום 21.3.18 הפר המשיב 1 את תנאי השחרור, כאשר אחת הפרות לוויתה בбиוץ עבירות נוספות. בשל כך, ביום 27.3.18 הוגש כתב אישום נגד המשיב 1 והוא בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (להלן: ההליך הנוסף).

כתב האישום בהליך הנוסף ייחס למשיב 1 עבירות סחר باسم מסוכן, קשר קשור לבצע פשע ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית (ת/5). עוד באותו היום, במסגרת הסדר טיעון, הודה המשיב 1 במיוחס לו בכתב האישום שההליך הנוסף, הורשע ונגזר דין למאסר בפועל בן 12 חודשים בצרוף רכיבי ענישה נוספים (ת/6).

מעובדות כתב האישום של ההליך הנוסף, שבחן הודה המשיב 1, עולה כי במהלך החודשים דצמבר 2017 וינואר 2018 במספר הزادנוויות, סחר המשיב 1 ותווך בשם מסוכן מסווג קווקאי בכמות של 11.9 גרם. כמו כן, הפר המשיב 1 את תנאי שחרורו כפי שנקבעו בהחלטת השחרור, בשינויה כמתואר לעיל, בשתי הزادנוויות: הראשונה- בעת שסחר בשם מסווג קווקאי, ביום 24.1.18, בשעה 18:18, בסמוך לתחנת אוטובוס בכניסה הרכינה לקיסריה מכיוון כביש החוף לכיוון חיפה (להלן: הפרת תנאי השחרור הראשונה); השנייה - ביום 21.3.18 בסמוך לשעה 06:30 בכך שנמצא מחוץ לכתובת מעצר הבית (להלן: הפרת תנאי השחרור השנייה).

בעקבות הפרות המשיב נעצר ולמעשה בשל הודאתו וגזרת דין, החל לרצות עונש המאסר שהוטל עליו במסגרת ההליך הנוסף.

6. עתירת המבוקשת היא כי אורה על חילוט העירבן ומיושן של התחייבות העצמית וערביות צד ג'.

לטענת ב"כ המבוקשת, סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חסד" פמעצרים) מKENה לבית המשפט שיקול דעת לעניין אופן החילוט ומידתו. נטען כי יש לתת ביטוי לחומרת ההפורת בקביעת גובה הסכום שיחולט, כאשר במקרה דנן ההפרה הראשונה לצד ההפרה השנייה הן במידה גבוהה של חומרה בהיות הראשונה מלאה ביצוע עבירות סמים; משום כך, התבקש חילוט מלא של העירבן שהפקיד המשיב 1 ומיושן מלא של התחייבות העצמית שעלייה חתום.

לטענת ב"כ המבוקשת, יש להעביר מסר חד וברור שאינו מגלה שלchnerות כלפי מי שהפר הוראת בית המשפט ושם בסיכון את הבטוחות הכספיות שהניחו הוא וערביו.

באשר למיושן ערביות צד ג' שעלייה חתמו המשיבים 4-3, נטען כי לאור גילם ולמרות גרסאותיהם בחקירהם במשטרת על אודות ההפורות, שאין מתישבות עם התחייבותיהם כמפרקחים, הרי שהמבוקשת מותירה את גובה הסכום שיחולט לשיקול דעת בית המשפט.

7. ב"כ המשיב 1, עו"ד עידן רז, טוען כי יש לבחון את כתוב התחייבות שעלייה חתום המשיב 1 (ת/3), באשר מצוי בו גם היורד לשורשו של עניין והוא העדר חתימה של מורשה מטעם בית המשפט. לטענתו, אין מדובר בפרט טכני של אימות חתימה, שהרי על אותו הגורם להבהיר לחותם את המשמעויות והتوزצות הנובעות מתחייבות זו ולהיליך זה - ואולם הדבר לא נעשה בנוגע להתחייבות העצמית.

ב"כ המשיב 1 הפנה בהקשר זה להנחת פרקליט המדינה מס' 5.4 המורה לפרקליט המתפל - בתיק שבו שוחרר נאשם בעורבה - לוודא, במידת האפשר, כי נסוח כתוב העורובה משקף את החלטת בית המשפט במדויק. בזיקה לשם, נטען כי כתוב התחייבות לא מפרט את התנאים שנקבעו בחילוט השחרור אף לא מצינים בו פרטי ההחלטה לרבות מועד נתינתה. גם זה, מצטרף לפגמים שנפלו בכתב התחייבות - ואלה לאאפשרים מיושנה.

באשר להפקדה הכספית, נטען כי המשיב 1 מרצה CUT מס' 12 חודשים והוא נעדר יכולות כלכליות, כך שחייב הפקודה הכספית ממשעה הטלת נטל כבד על משפחת המשיב 1. בשולי טיעונו ביקש ב"כ המשיב 1 את רחמי בית המשפט, זאת לאחר שהמשיב 1לקח אחריות על מעשייו ונושא בעונש בגין אותן הפרות. לחילופין נטען כי אם יוחלט לחייב הפקודה, הרי שמתבקש לחילט רק חלק ממנו.

8. ב"כ המשיבים 4-2, עו"ד אבטיל, הצהיר בפתח טיעונו כי אין מחלוקת שבוצעו הפרות וכן אין מחלוקת באשר לחומרתן; ואולם, כך נטען, המשיב 1 נדונן ונגזר דיןו בגין אותן הפרות ולמרות שמדובר בהליך אחר במהותו, הרי שיאפשר שלא לראות שמדובר בכפילות עונשים.

ב"כ המשפטים 4-2 ביקש שיננת ביטוי לכך שהמשיב 1 מריצה כת מאסר, זאת לאחר שהודה וחסר בזמן שיפוטו. נטען כי מימוש ערבותות צד ג' ממשמעו הטלת נטל כלכלי קשה על המשפחה - מעבר ליכולותיה. נטען כי אין בפרוטוקול הדיון שבנו נכון המשפטים 4-2 כל אינדיקציה לכך שבית המשפט הסביר להם את המשמעויות הנגזרות מחתימותם על ערבות צד ג'. ב"כ המשפטים 4-2 הבהיר כי לטענת המשפטים 4-2, הובהר להם כי אחריות כל אחד מהם היא רק באשר לפרקי הזמן שבו הם המפקחים בפועל על המשפט 1.

לענין גובה הערבויות, נטען מפי ב"כ המשפטים 4-2, שהוא לא עולה בקנה אחד עם אופי האשמות שייחסו למשפט 1 בהיות הערבויות גבוהות משנדרש בפועל. באשר למשפטים 4-3 נטען כי מדובר, במפקחים הקרובים לגיל 80 ניצולי שואה וקשי יום ואילו משיב 2, לתחילת, היהו סוג של "כוח עזר" למשפטים 4-3 ופיקוחו התמצאה בשעות בודדות; משיב 2, כך נטען, אף לא נחקר במשטרת ולא מסר גרסה על אודות ההפרות שביצע המשפט 1.

טענה נוספת לב"כ המשפטים 4-2 והוא פגם בכתב הערבויות שנחתמו; בסעיף 2 לכתב הערבות של כל אחד מהמשפטים 4-2, לא מופיע יום מתן ההחלטה; בסעיף 3 לא מופיע פירוט ההחלטה וכן לא מפורטים תנאי הערבות.

ב"כ המשפטים הגיע מסמך מחשבון הבנק של המשפטים 4-3 המלמד על מצבם הכלכלי (نم/1). נטען כי הגם שככל מפקח עומד בפני עצמו, יש לקחת בחשבון כי מדובר בבני זוג ומשמעות הדבר - הטלת נטל כלכלי כבד על בני הזוג. עוד הוגש מסמך רפואי המלמד על חוליה של המשפטה 4 (نم/2).

לאחר טיעוני הצדדים, טען המשפט 1 בעצמו וביקש את סלית המשפטים 4-2 וביקש כי תוטל עליו מלאה האחירות על ההפרות. המשפט 1 טען כי מריצה כת עונש וחילוץ הערבויות ממשמעו הטלת עונש נוסף על גבי העונש שהוטל עליו בגין אותן הפרות.

המשפט 3, סבו של המשפט 1 ביקש בשם ושם המשפטה 4 את עזרת בית המשפט; נטען כי הוא ואשתו פנסיונרים, עשו הכל בשבייל הנכד ואשתו חוליה מאוד.

אבי של המשפט 1 ציין כי עשה כל שניית כדי להחזיר את בנו בדרך הירוש ולשם כך אף רתם את המשפט 2 שהוא חברו; אבי המשפט 1 העיד כי שילם חובות המשפט 1 כבר וכך ידרש לשלם כל סכום שיחולט בהליך דין.

יוער כי שני הצדדים התייחסו לגורסאות המשפטים באשר להתנהלותם בעת ההפרות ולאחריהן, אך לאור החלטתי כי שתובא בהמשך, לא מצאתו לשנות אחר טיעוניהם לענין זה.

דין והכרעה:

10. אין מחלוקת כי המשפט הפר את תנאי החופה. יתרה מכך, לאור הودאת המשפט 1 בהליך הנוסף, ככל

העובדות המתארות את ההפרות - הן הראשונה המלאה בביצוע עבירות נוספות והן השניה - הן מוסכמות.

השאלות שבמחלקות הן - האם לאור הרשותו בדיון של משיב 1 וצירת עונשו בהליך הנוסף, שעניינו בין היתר ההפירה הראשונה וההפירה השניה, אפשרי וראוי ל החלט הערביות? האם כתבי העורבה ובهم כתב ההתחייבות שעיליהם חתמו המשיבים הם בני מימוש לנוכח הפגמים שנפלו בהם? כמו כן, בהתחשב בשאלות הקודמות, האם ועד כמה ראוי ל החלט מתוך כספי הפיקדון והערביות שניתנו לטובת הבתחת תנאי החלופה.

לאחר שיעינתי בטענות הצדדים וشكלותי כל שהונח לפני הרי שמצאתו להורות על חילוט מלאו הפיקדון בסך 15,000 ₪. באשר להתחייבות העצמית ולערביות צד ג', לא מצאתו להורות על חילוטם מחמת פגם שנפל בהם. להלן נימוקי.

האם לאור הרשותו בדיון של משיב 1 וצירת עונשו בהליך הנוסף אפשרי וראוי ל החלט הערביות?

11. בבש"פ 3611/93 ציון בן מאיר פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 855 ציין בית המשפט העליון כי:
"באשר לערבות כספית, יכול בית המשפט לנוהג על-פי הסמכות הננתנה לו בסעיפים 48(א)(1) ו-48(א)(2), דהיינו, חיוב הנאשם (המשוחרר) או הערב לו בתשלום סכום הערבות לאוצר המדינה וכן חילוט העירבן, אם ניתן עירובון, כלו או מקצתו לטובת המדינה.

צווים על-פי סעיף 48 ניתנים לעיון חוזר ולערר על-פי ההוראות המופיעות בסעיפים 37 ו- 38 לחוק.

מעבר לכך - הפרת תנאי השחרור יכול שתהווה עילה להעמדת הנאשם לדין פלילי על-פי סעיף 287 לחוק העונשין, משום שהפר הוראה שניתנה כשרה מأت בית-משפט, אך זאת לצד הצעדים הנ"ל שניתן לנוקוט על-פי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] הנ"ל ובנוסף להם".

כפי שניתן ללמידה מפסיקת בית המשפט העליון ומפסיקת בתי המשפט בערכאות הנמוכות, אין מניעה כי לצד העמדת הנאשם לדין בגין הפרת הוראה חוקית, יתבקש מעצרו ויתבקש חילוט הערביות שהפרקיד לצורך שחרורו בעורבה. ואולם, שאלת הסמכות לחוד ושאלת אופן הפעלה לחוד.

שחרור לחילופת מעצר מטרתו יצירת איזון בין זכויות הנאשם נאשם מחד לבין האינטרס הציבורי המציג בעילות הקומות לחובתו ומצדיקות את מעצרו מайдך גיסא.

בבש"פ 11/7924 טל לוי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.6.12) ציון כי:

"תכלית מוסד הערבות הוא לאפשר מחד פגעה מינימאלית ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשםתו במשפט, ומайдך, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדיון עם נאשמים (ראו: בש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 13.5.2008)). במסגרת זאת, הערבות כשמה כן היא - ערבוה של צד ג' כי נאשם לא יפר את תנאי המעצר שלו".

בבסיס החלטת שחרור בתנאים מצוי אמון שנייתן בנאשם והפרת תנאי שחרור ממשמעה הפרת אותו בסיס אמון שניתן בו.

כל שימוש בהפרה חמורה ובודה, כך רמת הפגיעה באמון של בית המשפט קשה יותר ומחיב תגובה מותאמת.

בבש"פ 6743/or דורני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.1.14) נקבע כי:

"יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודד בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנoud להגן על חירותו של הנאשם (ראו עניין חוסאם, פס' 14; בש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 (2.8.2012); בש"פ 3239/08 שוקרן נ' מדינת ישראל, פס' 13 (13.5.2008))." (שם פסקה 11)

בע"פ 6978/09 פרנק מטודי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 10.3.10) עמד בית המשפט על השיקולים שישקו לעניין חילוט ערביות וקבע כי:

"בבאו לקבוע את סכום החילוט יוכל בית המשפט להתחשב - בין היתר - במקרים מסוימים נגד הנאשם ובטיב ההפרות של תנאי השחרור." (שם, פסקה 12)

לצד אלה, בעת קבלת החלטה באשר להיקף החילוט, יש מקום אףו ולן מבחינת מראית פני הצדוק והדרישה למידתיות לחת משקל לענישה שהושתה בגין ההפרות. מתן משקל כאמור, אין משמעו אין בקשת החילוט מעיקרה, אלא יצירת הלימה בין המעשה שבוצע לבין התגובה לו.

האם כתבי הערובה ובهم כתוב התחייבות שעלייהם חתמו המשיבים הם בני מימוש לנוכח הפגמים שנפלו בהם?

12. כתוב הערובה, לפי סעיף 49 (א) לחס"פ מעצרים, יפרט את תנאי השחרור וחתם בפניו שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודת המשטרה או שירות בתי הסוהר. סעיף 49 (ב) קובע כי בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלAMILIOS ערב צד שלישי.

עליה מפסיקת בית המשפט לעניין נוסח כתוב הערובה כי התנאים למימושו יהיו אלה המפורטים בו (ראו בש"פ 1030/94 שלמה לוי (ניתן ביום 5.10.8.94) כרך נה (5), פסקה 5 - (להלן: עניין לוי)).

עוד ציין לעניין לוי כי:

"עמדה זו, מחיבת ניטוק - לעניין מימושה של העrobotות - בין החלטת בית המשפט בדבר מתן העrobotות ותנאייה, לבין תנאי העrobotות המפורטים בכתב הערובה; כאשר ההחלטה האמורה יכולה לשמש מקור להתחזות אחר כוונת הצדדים לכתב העrobotות במקום שיש צורך בהתחזות צזו, אך אין בכוחה להוסיף לכתב הערובה את מה שאינו בו."

באשר למימושה של הערובה ציין לעניין לוי כי:

"באים בחשבון, איפוא, אך ורק התנאים הקבועים בכתב הערובה גוף; ובמקום שבו לא צוינו בכתב הערובה כל התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט מתן הערובה- הרי לעניין מימוש הערובה, יבואו בחשבון אר וرك אוטם תנאים שנקבעו בכתב הערובה".

כך גם בבש"פ 1760/01 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.4.01) הכרך נה (5) נקבע כי:

"מושחרר בערובה לא יחויב בכל תנאי שהוא, והוא זה תנאי "ברור ומובן מאליו" ככל שהוא, אלא אם כתוב אותו תנאי באורך מפורש בכתב הערובה שחתם עליו" (שם, פסקה 17)

(כמו כן, ראו בבש"פ 3390/14 אלעוז ענבל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 11.6.14), פסקה 35 - שםഴירה כב' השופט ברק ארץ באמרת אגב על העקרון הדורש הקפדה מירבית לחויב אדם לפי התנאים שנקבעו בכתב הערובה).

בכתב ההתחייבות (ת/3) צוינו פרטי המתחייב - הוא המשיב 1. עוד צוין בכתב ההתחייבות כי המשיב 1:

"מתחייב בזיה למלא אחר תנאי הערובה שלhalbן:

תנאי הערבות:

1. שהנאשם/המערער/המשיב/ המבוקש יתייצב למשפט/לדין בערעור בתיק הנ"ל בכל מועד שיקבע לכך.

2. שהנאשם/ המערער/המשיב/ המבוקש יתייצב לנשיאות העונש שהוטל במשפט בתיק _____ ביום _____ או בכל מועד אחר שיורה בית המשפט.

3. שהנאשם/ המערער/המשיב/ המבוקש ימלא אחר התנאים כאמור בהחלטה מיום _____

4. _____

אם יופר תנאי מתנאי ההתחייבות, אשולם לאוצר המדינה כל סכום שיזוה בית המשפט עד לסכום של 30,000 ₪.

כתב ההתחייבות חתום בידי המשיב 1, ואולם נעדרים ממנו מועד מתן ההחלטה, תנאי השחרור, מועד החתימה, חותמת בית המשפט וחתימת מורשה מטעם בית המשפט.

לעומת זאת, אמנים כתבי ערבותצד ג' של משבים 4-2 כולם נושאיו מועד חתימה- 27.3.18, חתימת הערב וחתימת המורשה מטעם בית המשפט. כמו כן, בכולם מצוין גובה החיבור הכספי לחויב בגין הפרה בסך 30,000 ₪, אם יופר תנאי מתנאי הערובה.

ואולם, תנאי הערובה שפורטו הם:

"1. שהנאשם/המערער/המשיב/ המבוקש יתייצב למשפט/לדין בערעור בתיק הנ"ל בכל מועד שיקבע לכך כדי.
עמוד 7

2. שהנאשם/ המערער/המשיב/ המבוקש יתייצב לנשיאות העונש שהוטל במשפט בתיק 51374-02-17 ביום _____ או בכל מועד אחר שיראה בית המשפט.

3. שהנאשם/ המערער/המשיב/המבוקש י מלא אחר התנאים כאמור בהחלטה מיום _____ 4.

תנאי הערבות

תיחתם ערבות צד ג'!!!

עיננו הרואות כי הן כתוב ההתחייבות והן כתוב הערובה למעשה נעדרי פירוט על אודות התנאים שבהם שוחרר המשיב 1 ולו על דרך הפינה להחלטה שבה מפורטים התנאים וצירופה לכתב הערובה.

מצב עובדתי זה, על רקע הדרישה כי מימוש כתבי הערבות הכתב יעשה מתוך ועל פי תנאי, מלמדים כי הפגם שדברם בהם יורד לשורשו של עניין ולא מאפשר מימושם.

לענין כתוב ההתחייבות, כפי שניתן לראות, הרי שבו נעדרת גם החתימה כמתחייב על פי חוק, של הגורם המוסמך (שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודת המשטרה או שירות בתי הסוהר).

בבש"פ 653/98 רינה גרבוי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.4.98) נקבע כי:

"חתימת הערב על כתוב ערבות בפני אחד מנושאי התפקידים, הוא "אחד התנאים לייצרת החיוב של הערב וכותב ערבות שאינו ממלא אחריו תנאי זה אינו ניתן להחרמה" (ב"ש 39/69 רודרג נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יז 961, 959). חתימת הערב בפני נושא המשרה אינה באה לעשות עד לחתימה, כי אם מהוות "אקט קונסטיטוטיבי שבלעדיו כתוב הערבות אינו קורם עור וגידים (בש"פ 2708/95 הנ"ל בעמ' 235)".

כאמור ובהתאם, כתבי הערובה - הן של צד ג' והן של המשיב 1 - הם ככלא שלא ניתן להורות על מימושם. אמנם כתבי הערובה נערך מכוח ההחלטה השיפוטית ולאחר שהמשיבים נכחו וקיבלו על עצמן את תנאי השחרור ואולם בסופו של דבר נחתמו כתבי ערובה - אשר לא עולם בקנה אחד עם ההחלטה השיפוטית ולא התנאים שבשל הפרטם התבקש החלטות. בשל העובדה כתבי הערובה לא ניתנים למימוש, הרי שלא מצאתי להידרש לשאלת גרסאותיהם של מי מהמשיבים, באשר לה坦הלותם אל מול הפרות שביצעו המשיב 1.

היקף החילופים:

13. נותרה לדין הפקודה הכספי שהפקיד המשיב 1 בסך 15,000 ש"ח.
עמוד 8

כפי שציינתי קודם, שאלת הסמכות לחוד ושאלת אופן הפעלה לחוד.

מצאתי כי הפקודה הכספי, בסך של 15,000 ₪ אל מול העירות שבהן הועמד לדין המשיב 1 ונמצאו לגביהן ראיות לכוארה היא מידתית וכאשר היא עומדת לבדה - באيون הערבות הנוספות, הרי שהיא אף נמוכה משמעותית משנדרש.

לענין גזר הדין שנגזר על המשיב 1 בהליך הנוסף שככל ענישה בגין ההפרות של תנאי השחרור, הרי שהוא ניתן על רקע הסדר טיעון שגובש בין הצדדים; לאחר עיון בפרוטוקול הדיון של ההליך הנוסף, לא מצאתי כל התייחסות של מי מהצדדים - או של בית המשפט, באשר לבתווחות שהופקדו בהליך שלפניו ושלגביהן התבקש החלטות.

בלוקחי בחשבון את גזר הדין והעונשים שהושתו על המשיב 1 בהליך הנוסף, אל מול ההפרות שביצע המשיב 1 - שתיים במספר - ואחת מהם היא בוטה במיוחד בהיותה מלאה בביצוע עבירות נוספת, לצד טיעוני הצדדים לפני-אני מורה על חילוט מלאה הפקודה הכספי.

סוף דבר,

סכום הפיקדון בסך של 15,000 מחולט במלואו לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ח, 22 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.